

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 29 ноември 2013 г.

Административен съд – Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на шести ноември през две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря И.И.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Гешев, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №309 по описа на съда за 2013 година, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от Митница Столична, представлявана от ю.к. Б.С.***, против част от решение №678 от 01.08.2013 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №567 по описа на съда за 2013 г. С обжалваната част на атакуваното решение е отменено наказателно постановление №904/2012 г. от 06.12.2012 г. на Началник на Митница Столична издадено срещу Д.М.Н. *** в частта, с която за нарушение по чл. 60, ал. 2 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС) и на основание чл. 109, ал. 1 от ЗАДС е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 000 (хиляда) лв.; на основание чл. 20, ал. 2 от ЗАНН е постановено отнемане в полза на държавата на 8 (осем) литра дестилирана течност със съдържание на алкохол 48% vol – стока – предмет на нарушението; на основание чл. 124, ал. 3 от ЗАДС е постановено отнемане на един брой казан с вместимост около 250 л, непосочен в протокол №490 от 21.03.2012 г. и опис №0004331/21.03.2012 г., неиззет при проверката и неописан в обстоятелствената част на НП.

Жалбоподателят твърди, че решението на първата съдебна инстанция в обжалваната му част е неправилно и незаконосъобразно, като постановено при неправилно тълкуване на материалния и процесуален закон – касационно основание за отмяната му по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2, предл. 1 от ЗАНН. От касационния съд се иска да отмени решението на първата съдебна инстанция в обжалваната му част и по същество да потвърди процесното НП в отменените му части. В съдебно заседание жалбоподателят не изпраща представител.

Ответникът по жалбата – Д.М.Н.*** пред съда не се явява, представлява се от адв. С.*** Възражава срещу жалбата и моли решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила в частта, с която е отменено процесното НП, както и да бъде отменено в частта, с която НП е оставено в сила, като НП бъде отменено и в

тази му част, предвид факта, че жалбоподателят сочел, че обжалва изцяло решението на първата съдебна инстанция.

Окръжна прокуратура – Перник дава заключение за неоснователност на касационната жалба и предвид правилност и законосъобразност на решението на първата съдебна инстанция предлага същото да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Административен съд – Перник, касационен състав, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК, обсъди доводите на жалбоподателя, доказателствата по делото и извърши служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК, въз основа на фактическите заключения на първата съдебна инстанция приема следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане.

При извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК относно валидност и допустимост на решението на първа съдебна инстанция, касационния съд намира атакувания акт валиден и допустим. Правният спор е освен родово и местно подсъден на Районен съд – Перник. Атакуваният съдебен акт е постановен в необходимата писмена форма, от едноличен съдебен състав, подписан от съдията, разгледал делото. Проверяваното решение е допустимо, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

Вследствие извършената проверка касационният съд намира решението на първата съдебна инстанция неправилно, като съображенията за това са следните:

За да постанови атакуваното решение Районен съд – Перник на основание представените и събрани пред него писмени и гласни доказателства е приел от фактическа страна за безспорно, че на 21.03.2012 г. при извършена на основание чл. 102, ал. 1 от ЗАДС проверка в обект на контрол – специализиран малък обект за дестилиране, находящ се в с.***община Перник, стопанисван от Н.***, служители на ТМУ на Митница Столична установили на място, че в обекта се намират два казана с вместимост от 250 л всеки, единият от които запечатан и подгрят с открит огън, от който изтичала дестилирана течност – към този момент 8 л. Измерено алкохолно съдържание на течността посредством денситометър регистрирало показание 48% при температура 20°C. Н.*** не представил документ за регистрация на обекта в Митница Столична по чл. 60, ал. 2 от ЗАДС. За така установеното на 13.06.2012 г., със съставяне на акт за нарушение, срещу Н.*** било образувано административнонаказателно производство, завършило с издаване на процесното НП. Предметите, послужили за извършване на нарушението – течност с алкохолно съдържание и един брой казан са иззети и предадени за съхранение по надлежния ред.

При така установеното по фактите районният съд е приел от правна страна, че в производството по налагане на административно наказание е налице допуснато съществено процесуално нарушение, състоящо се в посочване като свидетели в акта на лица, които не са присъствали във време на проверката, извършена на място в обекта, без да са налице предпоставки за заместването на свидетелите по установяване на нарушението при условията на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН.

Районният съд е приел още и че издаденото НП е незаконосъобразно поради неправилно изчисляване размера на дължимия и неплатен акциз, при използването на неотнормирана материалноправна разпоредба, което на свой ред е довело до невъзможност за преценка относно наличие на предпоставки за маловажност на вмененото на нарушителя деяние.

Административен съд – Перник не споделя изводите на първата съдебна инстанция, както и смята, че решението на районния съд е постановено при неизяснена фактическа обстановка, при което не може да се извърши проверка относно приложения материален закон.

На първо място не се споделят изводите на районния съд относно незаконосъобразност на безспорно установеното в случая съставяне на акт за установено административно нарушение в условието на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН. Това не е съществен порок на производството по налагане на административно наказание. По делото като свидетел е разпитан актосъставителя, присъствал на проверката извършена от митническите служители. Във връзка с административнонаказателната преписка пред съда са представени протокол №490/21.03.2012 г. за осъществяване оперативен контрол на лица, извършващи дейност с акцизни стоки, както и опис на иззети стоки, неразделна част от протокола. Съставеният акт за установено нарушение изрично се позовава на посочените документи. Видно от съдържанието на протокол №490/21.03.2012 г. констатациите за установеното нарушение са отразени в него, като са удостоверени с подписите на актосъставителя и митническите служители, присъствали по време на проверката. Документът е издаден от длъжностни лица, в кръга на функциите им и в пределите на тяхната компетентност, по установения ред и в надлежната форма съгласно чл. 102 и сл. от ЗАДС, поради което същия представлява писмено доказателство – официален документи по смисъла на чл. 93, т. 5 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 85 от ЗАНН, чието съдържание не е било оборено пред първата съдебна инстанция. Предвид тези си констатации касационният съд намира, че в случая, със съставянето на акта при условието на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН, не е нарушено или ограничено правото на защита на посоченото за нарушител лице.

На следващо място и във връзка с установеното по фактите от първата съдебна инстанция ще се отбележи, че пред районния съд не е изяснена безспорно фактическата обстановка по извършване на вмененото, и от посоченото лице нарушение. За да може да бъде изследван и решен въпросът относно факта на извършеното нарушение, самоличността на нарушителя и неговата вина и съответно приложимия материален закон в процесния случай е било необходимо да бъдат събрани безспорни и конкретни доказателства относно това кой стопанисва посочения и описан в акта и НП нерегистриран малък обект за дестилиране и къде точно се намира последният. По делото във връзка с вписаното в акта и НП, че обекта се стопанисва от Д.М.Н.***, в каквато посока без основание са и изводите и на районния съд, не са налице никакви доказателства относно това заключение на административнонаказващия орган. Приложените като доказателства във връзка с преписката: списък 4 листа (копие) (л.26,27,28,29 от делото), списък 4 листа (копие) (л. л.30,31,32,33 от делото), копие на фактура №5/29.12.1995 г.(л. 34 от делото) и копие на квитанция от 29.12.1995 г.(л. 35 от делото) не са част нито от протокола, съставен във връзка с проверката,

нито от описа на доказателствата в акта и издаденото въз основа на него НП. Последните не кореспондират и със заключенията на митническите служители и административнонаказващия орган, както и с изводите на съда по фактите, освен косвено и единствено в частта им, относно наличие на казан за изваряване на ракия. От наличните и събрани във връзка със спора доказателства не става ясно нито точно къде се намира посочения нерегистриран малък специализиран обект за дестилиране, нито какво представлява, нито чия собственост е, нито кой го стопанисва (независимо от посоченото в акта, НП и решението на районния съд). Последното е от съществено значение за безспорното установяване на факта на нарушението и самоличността на нарушителя, а на още по-силно основание е от значение за изследване на наличието на вина у посоченото за нарушител лице при известно авторство. Най-просто казано от материалите по делото не става ясно това селският обществен казан за варене на ракия ли е или е домашния казан на Н.***. Ако е обществения казан на кого е било задължението да го регистрира и дали Н.*** е знаел, че вари ракия в нерегистриран казан за да е съставомерно нарушението и по отношение на вината. Ако това е домашния казан на Н.*** въпроса с вината е изчистен. Приложените от административно наказващият орган фактура, квитанция, и списъци на лица със събирани суми навежда, че по-скоро казан за изваряване на ракия е обществен. От друга страна по делото няма данни по какъв начин административно наказващият орган се е снабдил с посочените по горе документи и като ги е приложил по преписката какво е целял да докаже.

Горните изводи, при липса на същностни установявания по фактите и невъзможност последните да бъдат установени само посредством писмените доказателства, допустими пред касационния съд, както и предвид частичното произнасяне с обжалваното решение по съществото спора и приложимия материален закон, налагат връщане на делото за ново разглеждане от първа съдебна инстанция. При новото гледане на делото съдът следва да събере всички относими и необходими доказателства, които да дадат отговор на неизяснените, посочени по-горе въпроси, след което да мотивира изводите си относно това извършено ли е нарушение, деянието съставомерно по посочените разпоредби на ЗАДС ли е, от посоченото за нарушител лице ли е извършено и виновно ли е осъществено същото.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК във вр. с чл. 222, ал. 2, т. 2 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ №678 от 01.08.2013 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №567 по описа на съда за 2013 г.

ВРЪЩА ДЕЛОТО за ново разглеждане от друг състав на Районен съд – Перник при съобразяване с указанията, дадени с мотивите на настоящото решение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/
2./п/